

Praktiserad tro

När vi sekulariserade västerlänningar hör ordet "tro" brukar vi associera till att "ana", "hoppas", "gissa" och liknande. Det är inte ett judiskt och bibliskt sätt att förstå ordet – vi inser det när vi läser hur Hebreerbrevets författare definierar tron:

"Tron är en övertygelse om det vi hoppas, en visshet om det som ännu inte kan ses. Genom sin tro fick förfäderna sitt vittnesbörd. Genom tro förstår vi att världen skapades genom ord från Gud, och att det vi ser inte har blivit till av något synligt." (Heb 11:1-3, NUB)

För författaren handlar alltså tron i stället om en "övertygelse", en "visshet" och om att "förstå". Han fortsätter sedan med att påminna läsaren om ett antal gammaltestamentliga personer som med sina handlingar och liv illustrerade att tron för dem var långt mer än ett teoretiskt försanthållande av vissa lärosatser. I stället var det frågan om en livsstil där Guds ord omsattes i praktisk handling i vetskapen om att ingenting är omöjligt för Honom.

Vi lurar oss själva om vi betar oss som om tron och livet vore två skilda saker. Det är det naturligtvis inte – vi har inte ett uns mer tro än våra liv visar. Det är det som Jakob syftar på när han säger:

"Omsätt budskapet i praktisk handling och var inte bara dess åhörare. Annars be- drar ni er själva ... Liksom en kropp utan livsande är död, så är en tro som inte omsätts i praktisk handling död." (Jak 1:22, 2:26, NUB) Att börja tro är alltså att börja praktisera – nya handlingar, ett nytt sätt att tala, en ny livsstil med Jesus som föredöme.

Som biologilärare brukade jag varje höst demonstrera skillnaderna mellan champinjoner och vit flugsvamp för mina elever. Att känna till att skivorna undertill på flugsvampen är vita medan de är rosa, bruna eller svarta på champinjonen räcker för att undvika misstaget att blanda ihop dem. Men åt jag vilda champinjoner? Nix. Jag var så säker när jag stod inför eleverna, men när det väl gällde vågade jag inte själv äta av dem.

En dag fick jag nog av min egen feighet, gränsande till hyckleri, och lade dem i stekpannan. På ett ögonblick fylldes köket av en underbar doft som inte går

att jämföra med de menlösa köpchampinjonernas, och sedan den dagen är de gräddstuvade champinjonerna en av årets absoluta kulinariska höjdpunkter hemma hos oss. Men det krävdes att mitt intellektuella försanthållande skulle ersättas av praktisk handling. Det valet var mitt, och jag ångrar inte att jag gjorde slag i saken.

Det är precis likadant när det gäller tron på Jesus och på bibelordet – vi behöver fatta medvetna beslut att förverkliga det i våra liv. Det är bra att vi tror på 1 Mos 1-11, det är bra att vi tror på evangeliet om Jesus, men det måste ta sig konkreta uttryck. För det krävs beslutsamhet, mod och uthållighet – det ska vi uppmuntra varandra till, vi som tror!

/Göran Schmidt

Göran Schmidt civ.ing. (kemiteknik), biolog, lärare, skolledare, numera föreläsare och ordförande i Genesis.
Webbplats: gshmidt.se Mail: ordforande@genesis.nu

GÖRAN SCHMIDT

Ängschampinjoner – en delikatess!